

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTECIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 5557/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4175

Ședința publică de la data de 20.12.2013

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – GHEZA ATTILA FARMATHY

GREFIER – MARIANA HULEA

Pe rol pronunțarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS) în contradictoriu cu pârâtul PROTOPOPESCU ION, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității – OUG nr. 24/2008”.

Dezbaterile părților au avut loc în ședința publică din data de 13.12.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise la dosar, Curtea a amânat pronunțarea la data de 20.12.2013, când a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Prin cererea înregistrată sub nr.5557/2/2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței să constate că pârâtul Protopopescu Ion a avut calitatea de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul arată că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a domnului PROTOPOPESCU Ion. Ținând cont de faptul că domnul PROTOPOPESCU Ion este deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, cererea citată anterior este legală.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1016 din 17.04.2013, precum și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul este titularul dosarului fond rețea nr. R 96031 (cotă C.N.S.A.S.); potrivit documentelor identificate în acest dosar, domnul PROTOPOPESCU Ion a fost recrutat „pentru a cunoaște încălcarea normelor de trafic atât de controlorii de trafic, cât și de către personalul navigant, precum și a unor eventuale activități dușmănoase”; acesta a semnat un Angajament, înregistrat de

către ofițer la data de 24.07.1974; așa cum reiese din dosarul invocat anterior, acestuia i-au fost atribuite două nume conspirative: „ROBERT” (în perioada 1974 - 1982) și „NELLY”/ „NEIL” (în perioada 1981 - 1985). Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. O atare condiție este îndeplinită, după cum rezultă din Notele informative identificate în dosarul personal al pârâtului, după cum urmează:

> „Sursa informează că în cadrul Centrului de Telecomunicații continuă să se asculte postul de radio <Europa Liberă> și să se comenteze tendențios știrile transmise astfel: în ziua de 28.11.1974, în jurul 17.00, radiotelegrafistul C. I. a acordat stația pe lungimea de undă a postului <Europa Liberă> după care a acordat stația și radiotelegrafistul G. V., spunând sursei dacă nu ascultă și ea, deoarece se transmiteau știri interesante. /.../ După ascultarea știrilor, radiotelegrafistul C. I. a afirmat că <la noi în țară nici nu se mai vorbește de constituție>, dând să se înțeleagă că nici nu se aștepta să se mai facă dreptate studentului. La afirmația lui C, radiotelegrafistul G. V. a dat din cap afirmativ și a completat că la noi documentele sunt ținute secret, în timp ce în alte țări din apus sunt date publicității /.../”-vol. 2, f. 5;

> „Sursa informează că prin intermediul unei cunoștințe comune, l-a cunoscut pe numitul B. D.-M., de profesie arhitect, care în prezent își desfășoară activitatea la fabrica de avioane Băneasa. Acesta în contextul unei discuții referitoare la cererea adresată organelor de stat de R. /., asistentă medicală la spitalul de chirurgie plastică, de a pleca definitiv în R.F.G., a afirmat că va ajunge înaintea ei acolo deoarece va solicita să plece în Franța pentru a-și vedea copilul, de unde nu se va mai întoarce. Luând cunoștință de faptul că sursa lucrează la aviație, B. a spus: <să nu te urci în avioanele construite la noi>.”- vol. 2, f. 138;

> „Sursa informează în legătură cu fostul operator radar M. O., fratele fostului copilot M., care a rămas în R.F.G., că a doua zi după fuga fratelui său, într-o discuție la care au asistat operatorii radar B. Ș. L, D. V., O. G. și navigatorul radar PROTOPODESCU Ion, a replicat înclădat parcă: <O să vină ziua aia când o să vă spun și eu «Pa! Vă pup»!>.”-vol.2, f. 146;

> „Sursa informează că, dintr-o discuție telefonică avută cu fratele, a rezultat faptul că un vecin pe nume T. A., tinichigiu de meserie, încadrat la <Vulcan> sau la <Ciclop> după spusele lui, într-o discuție amicală i-a relatat că de la el de la întreprindere se aleg oameni pentru a fi trimiși în străinătate. Tot el i-a spus că cei care s-au întors, au adus cu ei valori materiale mari, ceea ce înseamnă că acolo (undeva în țările arabe) este bine. Acum este și el propus să plece, însă el nu intenționează să se mai întoarcă, dacă acolo e mai bine”- vol. 2, f. 149;

> „Sursa informează că din discuția purtată cu dispecerul de sol Z. R., purtată pe ziua de 27.09.1978 a rezultat faptul că acesta vrea să

părăsească țara, după ce tatăl său, ofițer acum, va ieși la pensie. /.../Apoi mi-a spus că mă înțelege și mi-a mai spus că el are rude bine situate în străinătate, că l-a condus zilele acestea la avion pe un văr al său care a plecat, și că el n-are de gând să stea aici (în țară), dar că nu pleacă acum fiindcă este conștient că vor avea de suferit părinții săi, dar după ieșirea la pensie a tatălui său, va pleca împreună cu vărul său M., care acum lucrează la vamă la mărfuri în Iugoslavia și de acolo în S.U.A."- vol. 2, f. 77;

> „Sursa informează că în urma unei discuții avută cu logodnica, medicul veterinar de frontieră B. C, discuție privitoare la sora ei, B. A. și la prietenul ei, controlorul de trafic P. R., a rezultat faptul că acesta, controlorul P., ar intenționa să fugă în străinătate, deoarece nu-i place deloc sistemul de viață de la noi, remunerația, faptul că în comerț nu se găsește mai nimic de calitate, iar prețurile cresc continuu, în raport cu salariul lui care iese epuizat după o zi de muncă și tot cu 2000 de lei este plătit.”-vol. 2, f. 89;

> „Sursa informează despre faptul că nu au fost comentate în nici un fel, nici pozitiv, nici negativ, lucrările Conferinței Naționale a P.C.R. din dec. 1982, în cadrul turei de la A.C.C. București, ca și când ea nu ar fi avut loc. Excepție a făcut tehnicianul de la P.N.A. A. 6. care în prezența deschiderii lucrărilor Conferinței a spus, referitor la recente alegeri: <Ce să mai vorbim de democrație? Alegerile numai libere n-au fost când te aștepta miliția la intrare! Așa că ce să mai vorbim. Ei fac ce vor ei indiferent de opinia noastră!>.”- vol. 2, f. 183;

> „Sursa informează că în urma discuțiilor purtate cu navigatorul cu informarea aeronautică care lucrează la serviciul programări W. A., a reieșit faptul că acesta își procură cărțile străine în limba engleză, de la radiotelegrafistul T. C, care lucrează la serviciul telex. Acesta are un fiu care s-a căsătorit și a plecat în S.U.A.. La plecare, fiul și-a vândut biblioteca, în care a avut multe cărți printre care se pare că a avut și niște cărți străine. Dar cartea pe care o citea navigatorul W. era editată în 1974; așa încât se pare că fiul din S.U.A. trimite tatălui de aici aceste cărți, pe care apoi tatăl le <împrumută> sau le distribuie la amatorii de asemenea lecturi particulare.”- vol. 2, f. 55;

> „Sursa informează că navigatorul P. R., de la A.P.P., este propus să plece la specializare în Franța. Despre acesta sursa cunoaște că are o verișoară primară plecată în Franța. Dintr-o discuție purtată cu B. A., fosta lui prietenă, care a fost plecată în străinătate acum 3 ani, s-a desprins faptul că P. R. a afirmat că dacă ea a fost plecată (a avut prilejul) <de ce s-a mai întors?>. Sursa subliniază că având în vedere cele de mai sus, P. R. nu prezintă garanții că se va mai întoarce.”- vol. 2, f. 128.

Arată reclamantul că pe baza informațiilor furnizate de către pârât și citate anterior, ofițerii au dispus o serie de măsuri asupra celor denunțați, precum: supraveghere informativă, interceptarea corespondenței, informarea organelor de partid.

Mai mult, cantitatea și valoarea impresionantă a recompenselor în bani, primite de către pârât, pentru activitatea sa de colaborare cu structurile fostei Securități, ceea ce denotă de altfel utilitatea informațiilor furnizate acestora. În acest sens, reclamantul face trimitere la Rapoartele cu propuneri de recompensare și Chitanțele prin care pârâtul a încasat sumele respective, regăsite în dosarul personal al acestuia, în volumul 1, la filele 11-39.

Referitor la informarea organelor de Securitate cu privire la persoanele care aveau sau doreau să intre în contact cu postul de radio „Europa Liberă”, reclamantul arată că este de notorietate faptul că audierea posturilor de radio străine, era strict interzisă de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetățenii români puteau afla informații reale despre situația economică și socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid.

Intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugit”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate. Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă, așa cum rezultă și din măsurile dispuse de ofițer pe marginea notelor informative semnalate.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte (cum vom arăta mai jos), dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de

urmărire și verificare (încălcarea dreptului la libera exprimare, a celui la viață privată și a celui la liberă circulație), și, prin urmare, a vizat această consecință.

Astfel, raportat la cele descrise anterior, susține reclamantul că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit, încălcarea dreptului la viață privată fiind nu numai potențială, ci este efectivă, datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informațiilor citate anterior.

În concluzie, reclamantul consideră că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și a celui la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamantul s-a prevalat de dispozițiile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâtul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingere acțiunii reclamantului ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă, ca fiind tardivă și lipsită de interes și în subsidiar, ca neîntemeiată. În cuprinsul întâmpinării sale, pârâtul arată că OUG nr.24/2008 și Legea 293/2008 au fost adoptate tardiv după 24 ani de la Revoluția din 1989, încălcându-se Decizia nr.51/2008 a Curții Constituționale publicată în Monitorul Oficial nr.95/26.02.2008 și a Curții Europene. Acestea aduc prejudicii demnității și integrității persoanelor nevinovate prin lipsa împrejurării că au colaborat cu Serviciile de Informații fără să fi săvârșit acte grave încălcându-se Constituția României.

Centrul de Calcul Aerian (ACC) din cadrul Aeroportului Otopeni era un loc cu activitate foarte importantă - strict secretă cu acces interzis unor persoane străine - aflându-se în preocupările unității de luptă antiteroristă. ACC fiind un obiectiv care putea face obiectul unor acțiuni teroriste (recent în Aeroportul Los Angeles din SUA a fost ținta amplasării a două bombe și una sub un avion). A considerat pârâtul că sprijinul acordat ofițerilor din cadrul USLA atestă respectul față de Constituția României, fiind și o sarcină trasată de organizația de partid.

Neexecutarea unor sarcini profesionale personale cât și a colegilor de serviciu care din neglijență sau rea credință putea să aducă mari prejudicii siguranței naționale și a economiei naționale (exemplu coleziunea în aer a două avioane care s-au distrus).

Constituția din 1965, în art. 41 prevedea „apărarea patriei este datorie sfântă a fiecărui cetățean al țării, trădarea de patrie, aducerea de prejudicii capacității de apărare a Statului, constituie crimele cele mai grave față de popor și sunt pedepsite de lege cu toată asprimea”.

Sustine pârâtul că nimeni nu a avut de suferit în activitatea sa, ci au fost prevenite să nu fie atrași printr-o activitate împotriva lor și a statului. Este inadmisibil caracterul represiv al activității în această perioadă, având o răspundere morală și juridică de a nu leza interesele personalului navigant, al personalului ACC și Aeroportului Otopeni și ai preveni pentru apărarea siguranței naționale.

Printre alte sarcini profesionale, obiectul activității sale era și de a sesiza fapte de contraspionaj și antiterorism privind apărarea ACC și Aeroportului Otopeni, siguranța aeronavelor în zbor și apărarea siguranței naționale.

Acțiunile ce au avut loc ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, dar fără ca CNSAS să arate ce drepturi au fost încălcate, dacă au fost lezate în interesul legilor, al onoarei și demnității, al îndepărtării de la locul de muncă.

Nu s-au încălcat drepturile la viață privată prevăzute de art.12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și nu s-au produs încălcări flagrante a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, garantate prin legile în vigoare la acea dată, fără ca CNSAS să precizeze articolele în vigoare la acea dată.

Rezoluția Adunării Parlamentare al Consiliului Europei nr.103 pct.23 din anul 1993 stabilește că: „persoanele care dețin funcții publice au dreptul la viață particulară, să fie apărate, cu excepția a celor cazuri în care viața lor particulară are un efect asupra vieții publice, dar în situația mea ca pensionar din anul 2000 nu mai are nici im efect asupra vieții publice”.

Fiind cetățean român este inadmisibilă aplicarea art.12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului când se putea aplica Convenția Europeană pentru aplicarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de la Roma din 4.11.1950 intrată în vigoare la 3.09.1953, și ratificată de România la 17.05.1994 cu privire la art.8 sau art. 12,17,30 și 33 din documentele Conferinței la nivel înalt pentru securitatea și cooperarea în Europa la 9-11 iulie 1992, precum și art.5,20 din documentul de la Copenhaga a Conferinței asupra dimensiunii UMANE a CSCR.

Constituția României art.20 paragraf 2 dispune: „dacă există o neconcordanță între Pactele și Tratatetele privind drepturile fundamentale ale omului la care România este parte și legile interne, au prioritate reglementările internaționale cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”.

Lustratia nu se aplică decât actelor posterioare datei de la 01.01.1980 și anterioare căderii comunismului totalitar, deoarece este

puțin probabil ca o personală care nu a adus atingere Drepturilor Omului în cursul ultimilor 10 ani, să o facă și acum. În acest sens pârâtul citează CEDO Hotărârea din 27.07.2004 cauza SIDABROS și DIZAUTAS contra Lituaniei rămasă definitivă.

CNSAS este în necunoaștință a sarcinilor privitoare la ACC, la activitatea USLA în domeniul aeronauticii, din moment ce pârâtul era implicat în securitatea și siguranța aeronavelor, a pasagerilor și a delegațiilor de demnitari precum și în apărarea Aeroportului Otopeni împotriva unor acțiuni teroriste, și a aeronavelor la sol.

Spionajul, contraspionajul, terorismul și antiterorismul nu se desfășoară în cadrul limitelor prevăzute de Declarația Universală a Drepturilor Omului, a Tratatelor Uniunii Europene.

Activitățile în cadrul ACC s-a desfășurat pe baza legislației: Decret 672/1973, nr. 143/1972, nr.258/1978, nr.65/1975, Legea nr.123/1992, Decret 19/1997, nr. 116/1997 și Decret 111/1997.

ACC conform reglementărilor interne, dar și legislației internaționale, funcțiuni specifice în materia prevenirii și combaterii terorismului s-a circumscris exercitării în limite legale a atribuțiilor sale de serviciu neputându-se reține acte și fapte care să fi vizat suprimarea sau îngrădirea unor drepturi fundamentale ale omului și că nu au avut un caracter de activități de poliție politică.

Ascultarea postului Europa Liberă, neaprobarea plecării în străinătate nu constituiau o manifestare potrivnică regimului totalitar comunist.

Înalta Curte arată că în Decizia 843/2011, Decizia 530/2009 și Decizia 1522/2011 ale Curții Constituționale, s-a statuat că OUG nr. 24/2008 urmărește desconspirarea, prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă pentru simpla participare la activitatea Serviciilor de Informații în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Înalta Curte a arătat că simplele note furnizate, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale nu pot antrena răspunderea morală a pârâtului pentru că aceasta ar contraveni scopului legii care nu creează premisele răspunderii morale sau juridice pentru simpla participare la activitatea Serviciilor de Informații.

Nu se pot desprinde date concrete și pertinente de natură să conducă la concluzia că prin informațiile furnizate de pârât au fost denunțate activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Din informațiile furnizate de pârât nu reiese că a periclitat într-un mod integritatea fizică sau psihică a persoanelor despre care a menționat verbal sau se regăsesc consemnate în rapoarte.

De asemenea, pârâtul arată că din nota de constatare rezultă că instrumentarea dosarului s-a făcut fără ca vreo persoană să ceară verificarea și să rezulte dovezi de suprimarea sau îngrădirea unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Sesizarea CNSAS poate fi făcută doar de persoanele care în urma „accesului la propriul dosar” au constatat că a fost subiect al semnalării de către subsemnatul, care apare în materialul probator propus de CNSAS .

Art. 1 alin. 1 -3,6,7,9 din Ordonanță prevede că persoana subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de securitate are dreptul la cerere să afle identitatea lucrătorului de securitate sau colaboratorului care au contribuit la instrumentarea dosarului personal sau prin reprezentant prin procură specială și autentică. Se desprinde că nu orice persoană nu poate solicita verificarea calității de colaborator al securității care au contribuit la instrumentarea unui dosar întocmit, ci numai acele persoane care având acces la propriul dosar, au constatat că au fost subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărit de securitate.

Nici un text din OUG 24/2008 nu prevede extinderea verificării calității de colaborator cu privire la alte persoane decât solicitantul, presupus a fi fost subiect al unui dosar întocmit de securitate, dacă aceste persoane nu au formulat o cerere în acest sens și aparține în exclusivitate numai acele persoane și nu a altor persoane.

În cauza de față, acțiunea în constatare cât și nota de constatare au în vedere cererile de verificare solicitate de Secretariatul de Stat pentru problemele revoluționarilor din Decembrie 1989, care nu au avut nici o legătură cu măsurile luate sau aprobate de CNSAS.

Față de toate aceste considerente, pârâtul solicită respingerea acțiunii reclamantului.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului curtea va respinge în prealabil cercetării fondului excepțiile ridicate de pârât, constatând netemeinicia acestora.

Sub acest aspect este de observat că unicul subiect de drept abilitat legal să promoveze acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, abilitare conferită prin OUG nr.24/2008, aspect ce lipsește de substanță excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului.

Nicăieri în cuprinsul actului normativ anterior citat nu este stipulat un termen de prescripție sau de decădere al acțiunii în constatare, după cum formularea acțiunii nu este condiționată de un interes în privința CNSAS, motiv pentru care și excepțiile tardivității și a lipsei de interes sunt neîntemeiate.

Cât privește regularitatea verificărilor întreprinse de CNSAS, este de observat că prin dispozițiile art. 3 litera z din OUG nr.24/2008 se prevede că persoanele ce dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 pot fi verificate la cererea subiecților menționați la alin.1 al articolului 3, în cauza de față Secretariatul de Stat pentru Problemele

Revoluționarilor din Decembrie 1989, împrejurări ce atestă legalitatea verificărilor dispuse față de pârât.

În fond, instanța constată întemeiată acțiunea reclamantului, și în consecință, reține că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității, în înțelesul dispozițiilor art.2 litera b) din O.U.G. nr.24/2008.

Potrivit dispozițiilor legale anterior citate, a avut calitatea de colaborator al Securității persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din probatoriul administrat în cauză, instanța constată că pârâtul a fost recrutat de organele Securității la data de 24.07.1974, prilej cu care a semnat un angajament de colaborare, figurând în evidențe cu două nume conspirative, respectiv "Robert" și "Nelly/Neil".

Din cuprinsul notelor informative citate de reclamant și menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că pârâtul a furnizat organelor de securitate informații cu privire la audierea postului de radio "Europa Liberă" în cadrul Centrului de Telecomunicații precum și formularea unor comentarii tendențioase(dosar R 96031 vol 2, fila 5); a furnizat organelor de securitate informații cu privire la intențiile unor persoane de a părăsi definitiv România(în acest sens filele 77; 89; 128; 138; 146 vol. 2) precum și informații în legătură cu comentariile negative formulate de unele persoane la adresa condițiilor precare din țară și a inexistenței garanțiilor specifice unui stat democratic(filele 89; 183 vol. 2).

În mod evident atare informații nu aveau nicio legătură cu intențiile declarate de pârât prin întâmpinare, potrivit cărora a urmărit garantarea securității traficului aerian și prevenirea unor acte de terorism, fiind, evident, informații care vizau activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În ceea ce privește cea de a doua condiție prevăzută de art. 2 litera b din OUG nr.24/2008, aceea ca informațiile furnizate să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, instanța constată îndeplinită cerința legală, întrucât pârâtul a conștientizat dar a și acceptat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare(acesta fiind de altfel și scopul colaborării) cu consecința reprimării atitudinilor potrivnice, împrejurări susceptibile în mod evident să încalce dreptul la viață privată, dreptul la liberă exprimare și secretul corespondenței.

De altfel, probatoriul administrat în cauză atestă că pe baza informațiilor furnizate de către pârât și citate anterior, ofițerii au dispus o serie de măsuri asupra celor denunțați, precum supravegherea informativă și interceptarea corespondenței, astfel că deși prevederile OUG nr.24/2008 nu impun caracterul efectiv al încălcării drepturilor și

libertăților fundamentale ci doar susceptibilitatea unei atare ipoteze, se constată în cauza de față că măsurile restrictive au fost efectiv întreprinse.

Față de aceste considerente instanța va admite acțiunea reclamantului, așa cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepțiile privind lipsa calității procesuale active, lipsa interesului și tardivității acțiunii.

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS), cu sediul în București, Str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul PROTOPOPESCU ION, domiciliat în București, Str., sector 3.

Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 20.12.2013.

PREȘEDINTE
GHEZA ATTILA FARMATHY

GREFIER
MARIANA HULEA

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. 5557/2/2013
ce localizează de noi, cu încredere, în
cauza nr. 1342/24.03.2015 de
5557/2/2013 în leg. sentință.

Handwritten notes:
- dec. nr. 1342/24.03.2015 de
5557/2/2013 în leg. sentință.